

Rikító metaforák és zsigeri szókincs

Danyi Zoltán A dögeltakarító című regényének német nyelvű kritikáiból

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 26. szám, 2019. június 28.

Danyi Zoltán: Der Kadaverräumer (A dögeltakarító). Németre fordította Terézia Mora. Suhrkamp Kiadó, 254 oldal, 24 Euro

(...) A főhőst emésztési zavarok gyötrik. Drasztikusak a szavak, itt csakúgy, mint más testi folyamatok ábrázolásakor. Terézia Mora mindezt nem éppen „szép” német nyelven, de meggyőző hangon szólaltatja meg. Danyi aligha fogalmazhatta volna meg ennél egyértelműbben, mit is gondol főhőse a háborúról: hogy szar. Még nem emésztette meg. Létezhet ennek megjelenítésére találóbb forma, mint ez a szarásból, pisálásból és fingásból álló kakofónia? Ami még hiányzik: a baszás. És ahogy ez a nyilvánvalóan traumatizált ember homályos alakként felbukkanó hallgatóinak vagy talán csak saját magának bevallja: csoportosan elkövetett erőszakban vett részt. A háború mocskos, rühös valami, aminek nincs szabályos cselekménye és egyértelmű karakterekből álló szereplőgárdája. Ha egyáltalán valamiféle irodalmi formába önthető mindez, akkor biztos állíthatjuk, hogy Danyi rátalált erre a formára. A *dögeltakarító* értelmetlen szépségű, tökéletes könyv, ami a bennünk rejlő visszataszító dolgokról beszél. Rendezetlen asszociációk és élmények áramlata, tele mocsokkal és fájdalommal, egy mélységesen szánalomra méltó és megvetendő kreatúra előadásában. Képzeljük csak el, micsoda erőfeszítésbe került megírni ezt a könyvet. (...) *(Andrea Heinz: Mindig háború van, Süddeutsche Zeitung [D], 2018. december 11.)*